

Közzgyülés — törvényhatósági bizottság nélkül.

(Saját tudósítónktól.) A cím elég furesa, de a pénteki közzgyülés még ennél is furesább volt. Szerdán este a harmincötödik pontnál elhalasztották a közzgyülést akkor, mikor egy negyedóra mulva ényelmesen belehetett volna fejezni. Apró, teljesen jelentéktelen ügyek következtek sorra, olyan jelentéktelenek, hogy például a „Magyar Szent Korona Orsz. Vörös-Kereszt Egyletének sorsjegyek áraban küldött három koronának tanácsi bejelentése” a fontosabbak közül való volt. Bizonyos volt, hogy a törvényhatósági bizottság tagjai nem igen tüntetik ki látogatásukkal a sok vihart látott öreg közzgyülési termet, amint-hogy ugy is történt.

Mikor Bokor Pál helyettes-polgármester a közzgyülést megnyitotta és üdvözölte a törvényhatósági bizottság meg nem jelent tagjait, a következők voltak a teremben: Az elnöklő helyettes-polgármester, dr. Szalay József főkapitány, Balogh Károly pénzügyi tanácsos, Rack Lipót jegyző, ki a főjegyzőt és dr. Tóth Béla jegyző, aki Rack Lipótot helyettesítette. Jelen volt ezenkívül két újságíró, egyik e tudósítás szerény följegyzője. Amint tehát látható, nem lehetett valami nagyobb méretű vitára számítani, csupán az újságírók vitáztak saját lelkiismeretükkel, hogy ott maradjanak-e a közzgyülési teremben. Miután így nagyon furesa és barátságatlan képe volt a közzgyülési teremnek, a főkapitány megkért néhány bizottsági tagot, akik fölmentési ügyekben véletlenül a folyosón tartózkodtak, hogy legyenek szivesek foglaljanak helyet néhány perere. Így aztán még hatan tolultak be a közzgyülési terembe.

Következett a harmincötödik pont tárgyalása.

Balogh Károly tanácsos jelentette, hogy az érettségi vizsgát tett napidijasok kezdő napidiját három koronára emelte fel a közzgyülés. Ugyanezt kéri most az érettségi bizonyítvánnyal bíró női napidijasok is. A tanács méltányosnak találja a kérést és javasolja annak teljesítését.

— Helyes. — Zugta rá a törvényhatósági bizottság.

Dr. Szalay József főkapitány azt jelentette ezután, hogy a köztisztasági üzemre ráfizet a város, miután az üzemköltségek napról-napra emelkednek. A telep díját a törvényhatósági bizottság a múlt évben emelte, az üzemköltségek emelkedése azonban már ezt is túlhaladta. Így például egy pár ló és két munkás egy napi keresete 18 korona, az üzemköltsége azonban 25 korona 50 fillér. Tehát szükséges a díjakat ötven százalékkal emelni. A közzgyülés így határozott. Az új díjszabás július 1-én lép életbe.

Végül Balogh Károly mutatta be a már ismertetett 1916. évi zárszámadást. Hosszasan foglalkozott az egyes részletekkel is, végül annak elfogadását kérte. A törvényhatósági bizottság elfogadta a zárszámadást. A következő kisebb ügyek elintézése után a közzgyülés véget ért.

A ruszcsuki polgármester látogatása Szegeden.

Mihajlov György, ruszcsuki polgármester, volt bolgár országgyűlési képviselő több bolgár politikai előkelőséggel együtt hosszabb tanulmányutra indult Magyarországra, Ausztriába és Németországra. Tanulmányának mindjárt az elején, csütörtökön Szegedre érkezett Mihajlov. Kisérői, közöttük Zsekov Pál főmérnök, a bolgár generalissimus testvéröccse, minthogy fontos tárgyalásaik voltak Budapesten, kénytelenek voltak továbbutazni. Mihajlov polgármester, aki mindig rendíthetetlen híve volt a német és osztrák-magyar szövetségnek, még gyermekkorából szoros kapcsolatok fűzik Magyarországhoz. Az orosz-török háború idején, mikor családja menekülni volt kénytelen hazájából, hosszabb ideig Fehértemplom városa látta őket vendégül. Visszaemlékezve gyermekkori emlékeire, elmondotta a polgármester a kíséretében volt szegedi uraknak, hogy az árvíz alkalmával édesatyja magával hozta őt Szegedre, a katasztrófa pusztításainak megtekintésére. A város megtekintése alkalmával egyes helyeket és épületeket, amelyekre visszaemlékezett, meg is tudta jelölni és érdekes remnieszenciákat említett fel a pusztulás idejéből.

Egy másik érdekes epizódja a polgármester és társai magyarországi látogatásának, hogy az tulajdonképen egy régi szegedi diáknak a kezdeményezésére történt. Kovács Brun Emil gyáros, a szegedi közút hid néhai építő főmérnökének a fia, aki a nyolcvanas évek elején Szegeden végezte tanulmányait és dr. Somogyi Szilveszter polgármesternek volt iskolatársa és akit ma családi kapcsolatok fűznek Bulgáriához, ajánlotta a bolgár uraknak, hogy tanulmányutjukon Magyarország nagyobb városainak meglátogatását is vegyék fel programjukba. A ruszcsuki polgármester kíséretében Kovács Emil is eljött Szegedre és maga részéről is érdekes adatokat szolgáltatott a bolgár-magyar gazdasági összeköttetés szorosabbá tételéhez.

A vendégek a délelőtti gyorsvonattal érkeztek Szegedre. A pályaudvaron Somogyi Szilveszter polgármester és Tonelli Sándor kamarai titkár fogadták őket. A délelőtti folyamán megtekintették a várost, a különböző középületeket, elsősorban a kulturpalotát, ahol Móra Ferenc igazgató kalauzolta őket a könyvtárban, képtárban és a néprajzi osztályban. Meglátogatta azon kívül Mihajlov polgármester a városi felsőkereskedelmi iskolát is, ahol különösen a Jakab Dávid tanár vezetése alatt álló

bolgár kurzus iránt érdeklődött. Megelégedéssel állapította meg, hogy az elért eredmények minden tekintetben kielégítőek és a növendékek, tekintve a tanításra fordított rövid időt, szinte meglepően nagy készséget mutatnak fel a bolgár nyelvben.

Délben Somogyi polgármester ebédet adott bolgár kollegájának tiszteletére. Utána a vendégek azokat

az ipartelepeket tekintették meg, amelyek a bolgár forgalom szempontjából figyelembe jöhetnek. Ilyenek: a két kendergyár, a szalámigyár, a fatelepek, a Backmalom és a paprikamalmok. Különösen behatóan tanulmányozta Mihajlov dr. a két kendergyár berendezéseit és gyártmányait és úgy nyilatkozott, hogy mindkét vállalat termékeinek igen nagy piacuk lehet Bulgáriában, különösen a háború után, mert ezekben a cikkekben Bulgáriának a készletei teljesen kimerültek és egészen idegen behozatalra van utalva. A háború után pedig valószínű, de egyuttal kíváncsi is, hogy ezekben az árukban az ország szükségleteit ne az ellenséges államoknál, hanem a szövetséges államokban fedezze.

Este 6 órakor a kereskedelmi és iparkamarában Weiner Miksa alelnök vezetésével értekezlet volt

a bolgár-magyar gazdasági összeköttetés

egyes részletkérdéseinek megbeszélése szempontjából. Az értekezletet Weiner Miksa alelnök vezette be, utolva arra a szoros szövetségi viszonyra, amely Bulgária és a központi hatalmak között fennáll és amelyet kívánatos volna gazdasági téren is minél nagyobb téren hasznosítani. Utána Kovács Brun Emil emlékezett meg azokról a kapcsolatokról, amelyek őt Szegedhez fűzik és ismertette azokat a szempontokat, amelyek őt, aki hosszú éveket töltött Bulgáriában, arra indították, hogy tevékenységét a magyar-bolgár összeköttetésnek szolgálatába állítsa.

Mihajlov polgármester ezután hosszabb és nagy szónoki készséget tanúsító német beszédben vázolta Bulgária újabb történelmének irányelveit. 1878-ban Oroszország felszabadította Bulgáriát az ötszázéves török uralom alól és ekkor a sanstefanoi békeben létrejött minden bolgárnak az álma, az önálló nagy Bulgária. Rövid idővel azután azonban Oroszországnak mai szövetségi állítólag Törökország védelme címen, tényleg azonban önző érdekből, amely rájuk kíváncsi tette, hogy a Balkánon a zavaros viszonyok megmaradjanak, megfosztották Bulgáriát az elért eredményektől. A Balkán így ismét az egyenlenségeknek, nemzeti torzsalkodásoknak és forradalmaknak tüzfészke lett. Bulgária természetesen nem mondhatott le nemzeti ideáljairól. Mikor ezeket a balkáni háborúban saját erejéből megvalósította, szövetségi voltak azok, akik elárulták és Oroszország volt az, amely Romániát reáusztította a bolgár nemzetre. Nagy győzelmek, óriási vérveszteség után Bulgária kénytelen volt eltérni, hogy megfosztják győzelmeinek minden eredményeitől és hűtlen szövetségi tagok kapják meg azokat a területeket, amely a história és a vér jogán őt illette meg.

Ekkor kezdődött meg Bulgária közeledése a központi hatalmakhoz. Ez a folyamat azonban nem ment végbe simán. Neki, mint bolgárnak el kell ismerni, hogy voltak pillanatok, különösen a világháború kitörése után, mikor Bulgáriának egyik, vagy másik hatalmi csoporthoz való csatlakozását kétségesnek kellett tekinteni. Nemcsak ígéretekkel környékezték meg a bolgár nemzetet, hanem az antant milliókkal és milliókkal igyekezett zsoldjába fogadni az ország vezető politikusait. Csak a bolgár királynak szilárd magatartása, valamint a bolgár politikusoknak abszolút tisztakezűsége és a multnak szomorú tapasztalatai voltak azok, amelyek a döntés pillanatában hazáját a központi hatalmak mellé állították. Életének mindig egyik büszkeségét fogja képezni, hogy ebben az eredményben neki is része volt. A kétes pillanatok után konstatálni kell azonban azt is, hogy ma már nincsen Bulgáriában egyetlen világosan látó politikus, sőt egyetlen intelligens ember sem, bármi lett légyen is a felfogása azelőtt, aki ne tudná, hogy a megtörtént döntés helyes volt és hazájának javát szolgálta. A központi hatalmakban sok tekintetben még ma is félreismerik Bulgáriát, azt hiszik, hogy Bulgáriát csak az érdekel állította Németország és Ausztria-Magyarország mellé. Hogy ezek az érdekek megvoltak, az kétségtelen, de kétségtelen az is, hogy ma már a szövetségi hűségnek a kötelezettsége Bulgáriát örök időre bekapcsolta a szövetséges nemzeteknek abba a láncolatába, amelynek geográfiai útja Berlintől Bagdadig vezet.

A Délmagyarország telefonjai

Szerkesztőség	305.
Kiadóhivatal	81.